

De Mont Ventoux

- Drentse oud-mariniers trainen voor roei-tocht van Rotterdam naar Londen
- 'Wij mariniers zijn een familie'

Door Frank Jeuring

Emmen Verbondenheid, kracht en toewijding. Deze waarden van het Korps Mariniers zijn nog steeds aanwezig bij oud-mariniers Mike Schurink uit Emmen en Harold van Opzeeland uit Steenwijk. Dit tweetal doet mee aan de 'Dutch Marines Rowing Challenge', een roei-tocht van 350 kilometer van de kazerne in Rotterdam naar de Tower Bridge in Londen. In 2015 gaan de oud-mariniers samen met negentig collega's uit heel het land deze tocht afleggen om het 350-jarige bestaan van het Korps Mariniers te vieren en geld in te zamelen voor oud-mariniers die in de problemen zitten.

„
Als
marinier
zoek je
altijd naar
uitdagingen

Het idee van de roei-tocht komt volgens Van Opzeeland van een oud-marinier die zich thuis wat zat te vervelen. "Hij werd ouder en wilde weer eens iets extreems gaan doen. Omdat zijn knie kapot is, kan hij bijvoorbeeld niet de Mont Ventoux beklimmen per fiets", vertelt hij. "Roeien is echter een goed alternatief. Als marinier zoek je altijd naar uitdagingen. Niet vervelend bedoeld,

maar op een verjaardag kan de buurman bij wijze van spreken ook zomaar vertellen dat hij die berg heeft beklommen. Deze roei-tocht is iets unieks. En nu we mee gaan doen, is er weer een doel om naartoe te werken."

Omdat de oud-mariniers een nieuw en gezamenlijk doel hebben, halen zij de kernwaarden van het Korps weer van stal. De toewijding en de kracht zitten hem voornamelijk in het feit dat de mannen nu al aan het trainen zijn voor de roei-tocht in 2015. Zo zit Schurink minstens twee keer per week in de sportschool op de roeimachine. Omdat Van Opzeeland bij de politie nogal onregelmatig werkt traint hij thuis. Ook gaan beiden geregeld naar Muiden om met andere mariniers te roeien in een sloep. "Dat laatste kost inclusief reistijd toch al gauw zes uur van je dag en ook de brandstofkosten zijn voor eigen rekening", vertelt Van Opzeeland. "Daaraan zie je wel dat we er veel voor overhebben."

Maar het meest kenmerkende van het Korps Mariniers is volgens het tweetal toch wel de verbondenheid. Voor beiden was het Korps lange tijd de belangrijkste familie. Zo vertelde Schurink een vriendinnetje destijds ook gewoon dat zij op de tweede plek kwam. Maar dat heeft een logische verklaring vertelt Schurink. "Je bent voor sommige oefeningen wel drie maanden van huis. Je zag je collega's in die tijd vaker dan je vriendin." Van Opzeeland valt hem bij: "Tijdens een training in Noorwegen moesten we bijvoorbeeld in een gat in een bevroren meer springen en dan moest je er zelf uit zien te komen. Omdat je veel samen bent en alles samen meemaakt, krijg je een sterke band met elkaar."

De opbrengsten van de roei-tocht komen ten goede aan de Stichting Dutch Marines die oud-mariniers in de problemen weer op weg probeert te helpen. Daarom was het voor het tweetal een makkelijke keuze om mee te doen aan deze roei-tocht. "Dat we andere mariniers kunnen helpen, is voor ons het allerbelangrijkste", vertelt Van Opzeeland. "Toen we met deze roei-tocht weer samenkwamen,

opfietsen kan iedereen

▲ Oud-mariniers trainen hard voor hun roei-tocht van Rotterdam naar Londen. **Eigen foto's**

voelde het net als thuiskomen. Zo word je ook opgeleid. Ons is altijd verteld dat je net zo sterk bent als de zwakste schakel. Als je

ochtendappel hebt, wacht je ook in de gang tot iedereen er is. Je gaat niet in je eentje buiten staan om te laten zien hoe mooi je op tijd

bent. Wij mariniers zijn een familie. En we gaan weer vol voor deze nieuwe uitdaging. Want niemand wil de zwakste schakel zijn."

